

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 537/2554

พนักงานอัยการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โจทก์ นางสมพร มุสิกชาติ โจทก์ร่วม นายชิต พงษ์พยัคฆ์ จำเลย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 2, ป.วิ.อ. มาตรา 5, ป.วิ.อ. มาตรา 195, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 291,
พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 78, พ.ร.บ.จราจรทางบก
พ.ศ. 2522 มาตรา 157, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 160, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78, ป.วิ.อ.
มาตรา 192

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์บรรยายฟ้องว่า จำเลยและผู้ตายต่างขับรถมาด้วยความประมาท ตามคำฟ้องของโจทก์ถือว่าผู้ตายมิใช่ผู้เสียหายโดยนิตินัยตาม ป.วิ.อ. มาตรา 2 (4) ส. โจทก์ร่วมซึ่งเป็นภรรยาของผู้ตาย จึงไม่มีอำนาจเข้ามาจัดการแทนผู้ตายตาม ป.วิ.อ. มาตรา 5 (2) และไม่มีสิทธิขอเข้าร่วมเป็นโจทก์กับพนักงานอัยการซึ่งเป็นโจทก์เดิมได้ การที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาตให้ ส. เข้าร่วมเป็นโจทก์จึงไม่ชอบ ปัญหาในนี้แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดกล่าวอ้าง แต่เป็นปัญหาที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91, 291 พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 43, 78, 157, 160 จำเลยให้การรับสารภาพในข้อหาหลบหนีไปไม่แสดงตัวและแจ้งเหตุต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ใกล้เคียงทันที ส่วนข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้การปฏิเสธระหว่างพิจารณา นางสมพร ภรรยาผู้ตาย ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาตเฉพาะความผิดฐานประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ศาลชั้นต้นพิพากษาจำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 291 พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 43 (4) (8), 78 วรรคสอง (ที่ถูก มาตรา 78 วรรคหนึ่ง), 157, 160 วรรคสอง วรรคสาม การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายเป็นการกระทำความผิดกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 291 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 3 ปี ฐานหลบหนีไปไม่แสดงตัวและแจ้งเหตุต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ใกล้เคียงทันที จำคุก 6 เดือน ความผิดฐานหลังนี้จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 จำคุก 3 เดือน รวมจำคุก 3 ปี 3 เดือน จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายืนจำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังได้ จำเลยขับรถบรรทุกสิบล้อหมายเลขทะเบียน 80 - 7708 นนทบุรี ลากจูงรถพ่วงแปดล้อหมายเลขทะเบียน 80 - 7709 นนทบุรี ไปตามถนนสายอุทัย - ภาชี จากทางอำเภออุทัยมุ่งหน้าไปทางอำเภอภาชี เมื่อขับรถมาถึงที่เกิดเหตุทางแยกบ้านชายสิงห์ก็เฉี่ยวชนกับรถยนต์กระบะหมายเลขทะเบียน รอ - 4363 กรุงเทพมหานคร ที่ผู้ตายขับรถทั้งสองคันตกลงไปที่ข้างถนนฝั่งขวามือของจำเลย รถที่จำเลยขับอัดทับรถที่ผู้ตายขับ รถที่จำเลยขับหัน

หวัรลไปทางอำเภอภาชี รถที่ผู้ตายขับหันหวัรลไปทางอำเภออุทัย จำเลยไม่สามารถขับรถต่อไปได้ รถที่ผู้ตายขับเสียหายยับเยินทั้งคัน ไม่สามารถซ่อมแซมได้ ผู้ตายถึงแก่ความตายในรถที่ผู้ตายขับ หลังจากรถทั้งสองคันเฉี่ยวชนกันแล้วจำเลยหลบหนีไปทันที หลังเกิดเหตุจำเลยเข้ามาขอตัวต่อ พนักงานสอบสวน สำหรับความผิดฐานหลบหนีไปไม่แสดงตัวและแจ้งเหตุต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ใกล้เคียงทันที จำเลยให้การรับสารภาพต่อศาล ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษเป็นที่ยึดตาม คำพิพากษาศาลชั้นต้นแล้วว่าจำเลยมีความผิดฐานดังกล่าว มีปัญหาวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยข้อ แรก จำเลยกระทำความผิดฐานขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายหรือไม่ คดีนี้ หลังจากจำเลยขับรถชนแล้วจำเลยหลบหนีไปทันที จำเลยมีอาชีพขับรถบรรทุก ย่อมรู้ดีว่าถ้าผู้ตาย ขับรถออกจากปากทางแยกบ้านชายสิงห์ซึ่งเป็นทางเดินรถทางโท เลี้ยวขวาตัดหน้ารถที่จำเลยขับ ด้วยความเร็วที่ไม่เกินกว่าที่กฎหมายกำหนดในระยาระชั้นชิด ผู้ตายเป็นฝ่ายประมาท จำเลยไม่ได้ เป็นฝ่ายประมาท จำเลยย่อมไม่หลบหนีเป็นแน่แท้ การที่จำเลยหลบหนีไปทันทีที่เกิดเหตุเป็นพิรุธ อย่างมาก เป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ไม่น่าเชื่อว่าผู้ตายขับรถออกมาจากทางแยกบ้านชายสิงห์ดังกล่าว ดังที่จำเลยนำสืบและฎีกา พยานจำเลยไม่มีน้ำหนักหักล้างพยานหลักฐานของโจทก์ ที่ศาลล่าง ทั้งสองเห็นว่าผู้ตายมิได้ขับรถออกมาจากทางแยกบ้านชายสิงห์ตัดหน้ารถที่จำเลยขับ แต่ผู้ตาย ขับรถสวนทางกับรถที่จำเลยขับ โดยที่จำเลยขับด้วยความเร็วสูงเกินกว่าที่กำหนดไว้ในป้าย จำกัดความเร็ว เป็นการขับรถโดยประมาทเฉี่ยวชนกับรถที่ผู้ตายขับ เป็นเหตุให้ผู้ตายถึงแก่ ความตาย เป็นความผิดฐานขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายนั้น ศาลฎีกา เห็นพ้องด้วย มีปัญหาวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยข้อต่อไปว่า การที่โจทก์ฟ้องว่าจำเลยขับรถด้วยความ ประมาทโดยการขับด้วยความเร็วสูงเกินกว่าที่กำหนดไว้ในป้ายจำกัดความเร็ว เมื่อจำเลย ขับรถมาถึงสามแยกบ้านชายสิงห์จำเลยก็ยังคงขับรถมาด้วยความเร็วสูงโดยไม่ชะลอความเร็วให้ช้า ลง จึงเฉี่ยวชนกับรถที่ผู้ตายขับออกมาจากทางแยกดังกล่าวด้วยความประมาทเช่นกัน แต่ ข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในทางพิจารณาผู้ตายขับรถสวนทางกับจำเลย มิได้ขับรถออกมาจาก ทางแยกดังกล่าวแตกต่างกับข้อเท็จจริงดังที่กล่าวในฟ้องอันจะต้องยกฟ้องตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192 วรรคสอง หรือไม่ เห็นว่า ข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏใน การพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวกับจำเลยรับฟังได้ ตามที่โจทก์ฟ้องว่าจำเลยขับรถด้วยความประมาท โดยการขับด้วยความเร็วสูงเกินกว่าที่กำหนดไว้ในป้ายจำกัดความเร็วดังที่ได้วินิจฉัยมามิได้แตกต่าง กับข้อเท็จจริงที่กล่าวในฟ้องแต่อย่างใด คงแตกต่างกันเฉพาะข้อเท็จจริงในส่วนที่เกี่ยวกับการ ขับรถของผู้ตายเท่านั้น ไม่ทำให้ข้อเท็จจริงในส่วนที่เกี่ยวกับจำเลยแตกต่างกันไปด้วย จึงไม่ มีเหตุผลที่จะต้องยกฟ้อง อนึ่ง คดีนี้โจทก์บรรยายฟ้องว่าจำเลยและผู้ตายต่างขับรถมาด้วยความ ประมาท ดังนั้น ตามคำฟ้องของโจทก์ถือว่าผู้ตายมิใช่ผู้เสียหายโดยนิตินัยตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 2 (4) นางสมพร โจทก์ร่วมซึ่งเป็นภรรยาของ ผู้ตาย จึงไม่มีอำนาจเข้ามาจัดการแทนผู้ตายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 5 (2) และไม่มีสิทธิขอเข้าร่วมเป็นโจทก์กับพนักงานอัยการซึ่งเป็นโจทก์เดิมได้ การที่ศาลชั้นต้นมี คำสั่งอนุญาตให้นางสมพรเข้าร่วมเป็นโจทก์จึงไม่ชอบ ปัญหานี้แม้จะไม่มีคู่ความฝ่ายใดกล่าวอ้าง แต่เป็นปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยได้เอง ตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 พินักษายืน แต่ให้ยกคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ของนางสมพร

องค์คณะ

ประทีป ดุลพินิจธรรมา · สนั่น เล่าศรีวรกต · สุริยง ลิ้มสถิรานันท์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/537/2554>